

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO 26/2008 vp

Hallituksen esitys Merentutkimuslaitoksen toimintojen järjestämistä koskevaksi lainsäädännöksi

Liikenne- ja viestintävaliokunnalle

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 24 päivänä syyskuuta 2008 lähettäessään hallituksen esityksen Merentutkimuslaitoksen toimintojen järjestämistä koskevaksi lainsäädännöksi (HE 121/2008 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi liikenne- ja viestintävaliokuntaan samalla määrännyt, että ympäristövaliokunnan on annettava asiasta lausunto liikenne- ja viestintävaliokunnalle.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- ylijohtaja Pekka Plathan, liikenne- ja viestintäministeriö
- hallitusneuvos Ulla Kaarikivi-Laine, ympäristöministeriö
- professori Jari Niemelä, Helsingin yliopisto
- biotieteiden ja ympäristön tutkimuksen yksikön johtaja Laura Raaska, Suomen Akatemia
- ylijohtaja Eeva-Liisa Poutanen ja johtaja Juha-Markku Leppänen, Merentutkimuslaitos
- pääjohtaja Petteri Taalas ja hallintojohtaja Marko Viljanen, Ilmatieteen laitos
- ohjelmajohtaja Mikael Hildén, Suomen ympäristökeskus.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan suomalaisen merentutkimuksen uudelleenjärjestelyä keskittämällä monitieteinen merentutkimus Suomen ympäristökeskukseen ja Ilmatieteen laitokseen. Suomen ympäristökeskukseen on tarkoitus perustaa Merikeskus ja Ilmatieteen laitokseen merentutkimuksen ohjelma. Ehdotuksen mukaisesti Merentutkimuslaitoksen nykyiset tehtävät jaetaan Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen kesken. Lisäksi on tarkoitus perustaa erillinen merentutkimusta koordinoiva ryhmä, joka yhdistää Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen lisäksi muut keskeiset meritutkimusta ja -palveluja tuottavat tahot.

Esityksen tavoitteena on vahvistaa Itämeren tutkimusta ja kokonaisvaltaista otetta tutkimustoiminnasta. Monitieteiselle merentutkimukselle pyritään luomaan nykyistä paremmat edellytykset saattamalla yhteen nykyisin osittain erillisinä toimivia tutkimusryhmiä ja muodostamalla nykyistä vahvempia tutkimusyksiköitä. Uudistus kokoaa tällä hetkellä kolmessa eri laitoksessa tehtävää mereen, merensuojeluun ja meriturvallisuuteen liittyvää tutkimusta kahteen paikkaan. Niihin syntyy ehdotuksella merentutkimuksen fysikaaliseen ja biologiseen tutkimukseen erikoistuneet keskittymät, jotka tekevät kiinteää yhteistyötä.

Merentutkimuslaitoksen liikennesektoria palvelevat operatiiviset ja tutkimustoiminnot sekä Itämeren fysikaalinen seuranta ja tutkimus ehdotetaan siirrettäväksi Ilmatieteen laitoksen tehtäviksi. Itämeren kemian ja biologian tutkimustoiminnot ja seurannat ehdotetaan liitettäväksi Suomen ympäristökeskukseen vahvistamaan sen nykyisiä merentutkimustehtäviä.

Ehdotuksen mukaisten järjestelyjen toteuttamiseksi Merentutkimuslaitos ehdotetaan lakkautettavaksi erillisenä tutkimuslaitoksena ja siten Merentutkimuslaitoksesta annettu laki kumottavaksi. Merentutkimuslaitoksen henkilöstön asema turvataan lain siirtymäsäännöksiin.

Ilmatieteen laitoksesta annettua lakia ehdotetaan tarkennettavaksi laitoksen tehtävien osalta vastaamaan paremmin nykyisiä vaatimuksia. Ympäristöhallinnosta annettua lakia ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että siihen lisätään maininta merentutkimuksen harjoittamisesta Suomen ympäristökeskuksessa. Lisäksi Merentutkimuslaitoksen lakkauttamisesta aiheutuvat muutokset ehdotetaan tehtäväksi meripelastuslakiin ja aluksista aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä annettuun lakiin.

Esitys liittyy valtion vuoden 2009 talousarvioesitykseen.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2009 alusta.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin.

Itämeren suojelu yksi Suomen ympäristöpolitiikan prioriteeteista

Itämeren tilan parantamiseksi ja suojelemiseksi on ryhdytty toimiin sekä Suomessa että alueellisesti ja kansainvälisesti. Suomessa on hyväksytty vuonna 2002 Itämeren suojeluohjelma. Suojeluohjelman tavoitteena on muun muassa vähentää Itämeren rehevöitymistä sekä parantaa Itämeren luonnon ja vesialueiden tilaa. Lisäksi ympäristöministeriö hyväksyi kesäkuussa 2005 Itämeren ja sisävesien suojelun toimenpideohjelman, jolla toteutetaan Itämeren suojeluohjelmaa. Myös vuonna 2006 hyväksytty valtioneuvoston periaatepäätös Vesiensuojelun suuntaviivoista vuoteen 2015 tukee Itämeren suojeluohjelman tavoitteita. Valiokunta korostaa Itämeren suojelutoimien tärkeyttä, sillä Itämeren tila on edelleen heikko ja kaikkea kuormitusta on edelleen saatava vähenemään meren tilan parantamiseksi.

Myös EU:n tasolla on saatu aikaan yhtenäinen meripolitiikka. EU:n yhdenmukainen meripolitiikan ympäristöpilarin muodostavat meristrategia ja meristrategiadirektiivi, joiden lähtökohtana on kokonaisvaltainen merien suojelu ja merialueella tapahtuvien eri toimintojen alueellinen suunnittelu sekä rannikkoalueiden yhdenmukainen käyttö ja hoito. Meristrategiadirektiivi tuli voimaan heinäkuussa 2008. Sen mukaan tavoitteena on merien hyvä tila vuoteen 2020 mennessä. Direktiivi velvoittaa arvioimaan a) meren olennaisia piirteitä ja ominaisuuksia sekä ympäristön senhetkistä tilaa (fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet, elinympäristöt, biologiset ominaisuudet ja hydromorfologia); b) meren ympäristön tilaan kohdistuvia vallitsevia paineita ja vaikutuksia, ihmisen toiminta mukaan luettuna, c) taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia meren käytöstä sekä meriympäristön tilan huonontumisesta johtuvia kustannuksia. Vesipolitiikan puitedirektiivi puolestaan velvoittaa rannikko-vesien tilan parantamiseen.

Kansainvälinen merenkulkujärjestö IMO on hyväksynyt joulukuussa 2005 koko Itämerelle erityisen herkän merialueen (Particularly Sensitive Sea Area, PSSA) aseman. PSSA-luokituksen voivat saada alueet, jotka haavoittuvan luon-

teensa vuoksi ovat erityisen alttiita meriliikenteen aiheuttamille riskeille ja muille haitoille.

Erittäin merkittävä suojeleohjelma alueellisella tasolla on Itämeren suojelukomissio HELCOMin vuonna 2007 hyväksymä Itämeren suojelun toimintaohjelma (Baltic Sea Action Plan, BSAP). Toimintaohjelman tavoitteena on Itämeren meriympäristön hyvä tila vuoteen 2020 mennessä. Itämeren rantavaltiot, mukaan lukien Venäjä, ovat sopineet yhteisistä toimista ja suosituksista, joilla mm. vähennetään rehevöitymistä, lisätään merenkulun ympäristönsuojelua, vähennetään haitallisten aineiden päästöjä ja edistetään luonnonsuojelua. Suomi on yhdessä muiden Itämeren rantavaltioiden kanssa sitoutunut toimintaohjelman toimeenpanoon.

Itämeren suojelua koskevaa tutkimusta edistettävä

Itämeri on lähes suljettu, matala ja kylmä murtovesiallas, jonka tilaan vaikuttavat ja sitä muuttavat ennen kaikkea valuma-alueella tapahtuvat muutokset. Ilmastonmuutos osaltaan lisää valumia mereen vaikeuttaen kuormituksen vähentämistoimia.

Hallitusohjelmassa todetaan, että tärkein keino Itämeren pelastamiseksi on rajat ylittävän yhteistyön harjoittaminen sekä lähialueyhteistyön parantaminen. Ohjelman mukaan tavoitteena on luoda vahva tutkimuksellinen, tilastollinen ja teknologian kehittämiseen tähtäävä yhteistyö kaikkien Itämeren valtioiden kesken.

Itämeren heikko tila edellyttää suojelutoimien vahvistamista sekä kansallisesti että alueellisen ja kansainvälisen yhteistyön keinoin. Suojelutoimien kohdentaminen vaikuttavalla ja kustannustehokkaalla tavalla vaatii laajaa tietopohjaa. Itämeren ongelmat ovat monimutkaisia, ja siksi tarvitaan monitieteistä, korkealaatuista tieteellistä tutkimusta. Ilman korkealaatuista tutkimusta ei muodostu pohjaa vaikuttavalle päätöksenteolle. Valiokunta korostaa, että myös edellä mainitut suojeleohjelmat perustuvat tutkimustiedolle.

Itämeren suojelun toimintaohjelma edellyttää entistä vahvempaa merensuojelun ja -tutkimuksen kansallista ja kansainvälistä koordinaatiota.

Myös Eurooppalaisessa strategiassa merien ja merenkulkualan tutkimukselle (KOM (2008)534 korostetaan tarvetta määritellä monialaiset tutkimustavoitteet, jotka ylittävät perinteisesti itenäisten tutkimusalojen rajat ja joilla edistetään monitieteisiä lähestymistapoja.

Monitieteisen tutkimuksen koordinaatiota ja yhteistyötä vahvistettava

Useissa selvityksissä on esitetty riittävän kriittisen massan aikaansaamisen tärkeyttä perusteena pienten laitosten fuusioimiselle suurempiin. Myös monitieteisyyden on arvioitu tehostuvan suuremmissa yksiköissä. Hallituksen esityksen tavoitteena onkin perustelujensa mukaan tutkimusorganisaatioita koskevin uudelleenjärjestelyin vahvistaa Itämeren tutkimusta ja kokonaisvaltaista otetta tutkimustoiminnasta. Nykyisiä tutkimusryhmiä yhteen saattamalla ja muodostamalla nykyistä vahvempia tutkimusyksiköitä pyritään luomaan nykyistä paremmat toimintaedellytykset myös monitieteiselle merentutkimukselle.

Valiokunta korostaa, että edellä viitattujen suojele- ja toimenpideohjelmien toteuttaminen edellyttää tietoa ja ymmärrystä meren tilasta sekä meren kuormituksesta ja sen vähentämisestä, ilmakehän ja meren vuorovaikutuksista, suojelutoimien sosiaalisista ja taloudellisista vaikutuksista jne. Merentutkimuksen nykyinen, korkea taso tulee säilyttää ja sitä tulee vahvistaa, jotta tutkimus palvelee tehokkaasti päätöksentekoa. Erityistä tarvetta on monitieteisille lähestymistavoille ja toimenpiteiden vaikuttavuuden arvioinnille.

Valiokunta pitää esityksen tavoitetta merentutkimuksen vahvistamisesta lähtökohtaisesti kannatettavana, mutta korostaa, että esityksen mukaisessa toimintojen jakamisessa on ennakoitavissa myös vaara merentutkimuksen kokonaisvaltaisuuden hajoamisesta, kun Merentutkimuslaitoksen fyysikaalinen merentutkimus sekä merelliseen turvallisuuteen ja ilmastonmuutoksen liittyvät tehtävät siirretään Ilmatieteen laitokseen ja meribiologiaan ja -kemiaan liittyvä merentutkimus Suomen ympäristökeskukseen. Siten kolmen sektoritutkimuslaitoksen toiminnot

keskitetään kahteen laitokseen, jotka ovat edelleen kahden ministeriön ohjauksessa, Ilmatieteen laitos liikenne- ja viestintäministeriön ja Suomen ympäristökeskus ympäristöministeriön ohjauksessa.

Esityksen mukaan Ilmatieteen laitokselle perustetaan merentutkimuksen ohjelma, johon keskitetään merten fysikaalinen tutkimus- ja kehittämistoiminta sekä operatiivinen palvelutoiminta. Suomen ympäristökeskukseen perustetaan esityksen mukaan Merikeskus, joka on suoraan pääjohtajan alaisuudessa toimiva erillisyksikkö. Merikeskuksen tehtävänä olisi vastata keskeisistä meritutkimuksen osista ja niiden kehittämisestä sekä ylläpitää ja hallinnoida merentutkimuksen tarvitsemaa infrastruktuuria mukaan lukien tutkimusalueet Muikko ja Aranda, joka siirtyisi Suomen ympäristökeskuksen hallinnoitavaksi. Tavoitteena on alusten mahdollisimman tehokas käyttö, jossa yhdistetään seurannan ja tutkimushankkeiden tarpeet logistisesti optimaalisella tavalla.

Valiokunta kiinnittää erityistä huomiota mahdollisiin ongelmiin, joita voi aiheutua kahden hallinnonalan malliin perustuvasta ohjausrakenteesta. Esimerkiksi tutkimusalue Arandan toiminnan ohjaus ja operointimenot jakautuvat Ilmatieteen laitoksen ja Suomen ympäristökeskuksen kesken. Valiokunta korostaa, että tätä ei voida pitää onnistuneena lähtökohtana. Toimintojen järjestäminen kahden ministeriön tulosohjauksessa on erityinen haaste ja edellyttää toimivien yhteistyömuotojen aikaansaamista. Erityisen merkittävään asemaan tässä järjestelyssä nousee perustettava Merikeskus. Jos Merikeskus hallinnoi Arandan toimintaa, voitaneen välttää monia käytännön hankaluuksia ja ratkaista kenttätutkimuksen organisoinnin haasteita kaiken kaikkiaan.

Rahoituksen kohdentamisessa eri tehtäviin tulee lakisääteisten tehtävien ohella huolehtia siitä, että Itämeren perustutkimuksen rahoitusta ei vaaranneta. Kahden hallinnonalan ohjauksen ongelmallisuus tulee tunnistaa ja pyrkiä kaikin käytettävissä olevin keinoin vähentämään siihen liittyviä riskejä varmistamalla tiivis yhteistyö hallinnonalojen kesken.

Tavoitteeksi kansainvälisesti kilpailukykyinen ja houkutteleva tutkimus- ja innovaatioympäristö

Merentutkimuksen näkökulmasta uudistukseen liittyvänä ongelmana voidaan pitää vaikeutta yhdistää fysikaalisten, hydrologisten ja biologisten prosessien mallintaminen ja tutkimus yhdeksi kokonaisuudeksi, kun fysikaalinen tutkimus siirtyy eri laitokseen. Merikeskuksen tilajärjestelyt edellyttävät lisäksi toiminnan sijoittamista kolmeen eri toimipisteeseen. Suomen ympäristökeskuksen Mechelininkadun tilojen ohella kokeellinen meribiologinen laboratoriot toiminta jatkuu Dynamicumissa Kumpulassa, mutta kemiallinen laboratorioanalytiikka keskitetään Hakkuninmaalle. Valiokunta korostaa, että tätä ei voida pitää optimaalisena ratkaisuna.

Esityksen perusteena mainitaan, että yhdistämällä eri tutkimusalojen tietoja ja menetelmiä nykyistä paremmin voidaan merkittävästi parantaa edellytyksiä selvittää Itämeren tilan muutoksia. Laboratoriot toiminta voi hyötyä voimavarojen yhdistämisestä, mutta tämä edellyttää saumatonta yhteistyötä ja mielellään toimintojen keskittämistä yhteen toimipisteeseen.

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että jo toimintojen nykyinen sijainti hajallaan on ollut perusteena kehittämishankkeelle, jossa kaikki Suomen ympäristökeskuksen pääkaupunkiseudulla olevat toiminnot sijoitettaisiin Viikkiin Helsingin yliopiston toimintojen kanssa samalle alueelle, mikä mahdollistaisi esimerkiksi Joensuu, Jyväskylän ja Oulun tapaan entistä tiiviimmän yhteistyön järjestämistä Helsingin yliopiston ja alueella jo olevien sektoritutkimuslaitosten kanssa. Tavoitteena on siis selkeästi ympäristötutkimukseen liittyvien toimintojen keskittäminen samalle alueelle.

Hallituksen esityksen mukainen merikeskuksen toteuttaminen mahdollistaa verkostoitumisen välittömän syventämisen toimijakenttään Helsingin yliopistossa, koska Kumpulassa sekä Ilmatieteen laitos että yliopiston fysikaaliset tiedet sijaitsevat samalla kampusalueella ja Viikin kampuksella on runsaasti bio- ja ympäristöalan merentutkimusta. Yhteistyön ja synergian syventämistä Suomen ympäristökeskuksen ja Hel-

singin yliopiston välillä puolestaan edistäisi Suomen ympäristökeskuksen kaikkien toimintojen keskittäminen Viikkiin.

Merentutkimuksen hajautuminen voidaan nähdä uhkana, jota tulee torjua erityisin toimenpitein. Valitettavaa olisi, jos esityksellä syntyisi hajautumisen välivaihe ennen kaikkien toimintojen keskittämistä jälleen yhteen, jos näin syntyvällä epävarmuuden välivaiheella vaikeutettaisiin tutkijoiden asemaa ja vaikutettaisiin siten haitallisesti tutkimusympäristön kehittymiseen.

Valiokunta korostaa osaltaan tarvetta vahvistaa erityisesti yliopistojen ja sektorilaitosten tutkimuspanosta, jotta Suomi pystyy tulevaisuudessa säilyttämään asemansa ja vahvistamaan sitä kansainvälisestä kilpailukykyisenä ja houkuttelevana tutkimus- ja innovaatioympäristönä.

Suomi on menestynyt hyvin kansainvälisissä koulutuksen, tutkimuksen ja teknologian vertailuissa. Menestys on osaltaan perustunut pitkäjänteisiin panostuksiin tutkimus- ja kehitystoimintaan sekä hyvin toimiviin, verkostoituneisiin instituutioihin. Hallituksen innovaatiopolitiisessa selonteossa korostetaan tarvetta vahvistaa yliopistojen ja tutkimuslaitosten tutkimuskapasiteettia ottaen huomioon myös kansallisen innovaatiopolitiikan painopisteet sekä tarvetta tiivistää yliopistojen ja tutkimuslaitosten yhteistyötä.

Innovaatioselonteossa korostetaan tarvetta organisoida laitokset nykyistä suuremmiksi sekä johtamiseltaan, muutoskyvykkyydeltään, resursseiltaan ja hallinnoltaan moderneiksi kokonaisuuksiksi. Selonteossa katsotaan edelleen, että Suomi menestyy globaaleilla osaaja- ja investointimarkkinoilla vain rakentamalla itselleen strategiaan valintoihin, huippuluokan osaamiseen ja kilpailukykyiseen innovaatioympäristöön perustuvan tunnetun ja arvostetun brändin.

Valiokunta korostaa, että yliopistot ja sektoritutkimuslaitokset muodostavat merkittävän osan tästä brändipotentiaalista ja niiden organisoimisessa on siten otettava tämäkin näkökulma huomioon.

Lopuksi

Valiokunta katsoo edellä esitettyyn viitaten, että tavoitteena tulee olla, että aluksista ja erikoislaboratorioista muodostuu merentutkimuksen kansallinen infrastruktuuri, jolla on vahva kansainvälinen asema.

Valiokunta kiinnittää liikenne- ja viestintävaliokunnan huomiota tarpeeseen pitää erityisesti huolta tutkimuksen koordinaation ja yhteistyön kehittämisestä, jotta uudistuksen tavoite entistä vahvemman merentutkimuksesta toteutuu. Merikeskuksella tulee olemaan keskeinen rooli tutkimuksen koordinaation edistämässä, ja sen toimintaedellytyksistä on huolehdittava. Valiokunta esittää, että liikenne- ja viestintävaliokunta mietinnössään arvioi esitetyn organisaatiomallin sekä toimintojen sijoittumisen tarkoituksenmukaisuutta ja kehittämispotentiaalia pitkällä aikavälillä ottaen huomioon edellä esitetyn.

Lausunto

Lausuntonaan ympäristövaliokunta esittää,

että liikenne- ja viestintävaliokunta esittää mietinnössään eduskunnan hyväksyttäväksi lausuman, jossa korostetaan merikeskuksen keskeistä roolia tutkimuksen koordinaatiossa ja yhteistyön kehittämisessä entistä vahvemman merentutkimuksen tavoitteen toteutumiseksi, sekä lausuman siitä, että hallitus huolehtii merentutkimuksen riittävästä rahoituksesta.

YmVL 26/2008 vp — HE 121/2008 vp

Helsingissä 13 päivänä marraskuuta 2008

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Rakel Hiltunen /sd	Petteri Orpo /kok
vpj.	Pentti Tiusanen /vas	Sanna Perkiö /kok
jäs.	Marko Asell /sd (osittain)	Tarja Tallqvist /kd
	Christina Gestrin /r	Kimmo Tiilikainen /kesk
	Tanja Karpela /kesk	Oras Tynkkynen /vihr
	Timo Kaunisto /kesk	Pauliina Viitamies /sd
	Timo Korhonen /kesk	Henna Virkkunen /kok
	Merja Kuusisto /sd	vjäs. Anne Kalmari /kesk
	Tapani Mäkinen /kok	Unto Valpas /vas (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos.

ERIÄVÄ MIELIPIDE

Perustelut

Hallituksen esitys Merentutkimuslaitoksen lakkauttamisesta ja toiminnan jakamisesta Suomen ympäristökeskuksen ja Ilmatieteen laitoksen kesken merkitsee käytännössä merentutkimuksen fyysistä pilkkomista.

Ottaen huomioon Itämeren tutkimuksen jatkuvuuden ja Itämeren tutkimuksen vahvistamisen tärkeyden esitys ei ole hyvä, ja se voi jopa johtaa merentutkimuksen heikkenemiseen.

On olemassa alustavia suunnitelmia siirtää Suomen ympäristökeskus Viikin kampusalueelle. Myös Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen siirtämisestä Viikkiin on tehty päätös. Näin Itämeren tutkimuksessa voidaan saavuttaa huomattavia synergiaetuja Helsingin yliopiston laajan Itämeren tutkimuksen kanssa.

Paras vaihtoehto Itämeren tutkimuksen aseman takaamiseksi ja vahvistamiseksi tässä vaiheessa olisi keskeyttää Merentutkimuslaitoksen lakkauttamista koskevat suunnitelmat ja sen sijaan aloittaa Merikeskuksen suunnittelu ja luominen Viikin kampusalueelle.

Sen sijaan, että Merentutkimuslaitoksen toiminta pilkotaan kahteen virastoon (Suomen ympäristökeskukseen ja Ilmatieteen laitokseen) ja

kolmeen fyysiseen osoitteeseen, tulisi aloittaa valmistelut Suomen ympäristökeskuksen, Merentutkimuslaitoksen ja Ilmatieteen laitoksen yhdistämiseksi. Kolmesta tulisi yksi. Tällä yhdistymisellä luotaisiin Merikeskus, joka toimisi ympäristöministeriön alaisuudessa ja vastaisi myös tutkimusala Arandasta. Laboratoriot hyötyisivät toiminnan keskittämisestä yhteen paikkaan ja ne voisivat parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntää Helsingin yliopiston läheisyyttä ja uhka merentutkimuksen pilkkomisesta siirtymäkaudeksi voitaisiin torjua.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että lakiehdotus hylätään,

että eduskunta hyväksyy seuraavan kannanoton: Merikeskuksen perustaminen Viikin kampusalueelle aloitetaan ja,

että samalla selvitetään mahdollisuudet Suomen ympäristökeskuksen, Merentutkimuslaitoksen ja Ilmatieteen laitoksen yhdistämisestä ympäristöministeriön alaisuuteen.

Christina Gestrin /r
Rakel Hiltunen /sd
Merja Kuusisto /sd
Pauliina Viitamies /sd

Pentti Tiusanen /vas
Unto Valpas /vas (osittain)
Tarja Tallqvist /kd